

Jak można zakazić się HCV

Do zakażenia wirusem HCV może dojść w czasie zabiegu medycznego lub upiększającego lub innych czynności, powodujących uszkodzenie skóry, wykonanych sprzętem który był zakażony wirusem HCV przez kogoś z poprzednich użytkowników.

Do potencjalnie zagrażających sytuacji należą:

- ▶ zabieg chirurgiczny, stomatologiczny;
- ▶ drobny zabieg medyczny, np. zastrzyk, pobranie krwi, usunięcie znamienia, badanie endoskopowe, akupunktura;
- ▶ przetoczenie krwi, zwłaszcza przed rokiem 1993, dializa nerek;
- ▶ zabieg kosmetyczny z użyciem cążek, nożyczek, przekłuwanie uszu lub innych części ciała oraz wykonywanie tatuaży;
- ▶ korzystanie ze wspólnej maszynki do golenia, szczoteczki do zębów lub innych przyborów, na których może znajdować się zakażona krew;
- ▶ przyjmowanie narkotyków dożylnie lub donosowo;
- ▶ utrzymywanie przygodnych kontaktów seksualnych.

Ryzyko przeniesienia wirusa z matki zakażonej HCV na nowonarodzone dziecko jest niewielkie.

Ponieważ wirus HCV przenosi się przez krew, pamiętaj o bardzo starannym opatrywaniu wszelkich ran, nawet niewielkich skaleczeń (środki dezynfekujące, plaster), aby nie narażać innych.

Jak nie można zakazić się HCV

- ▶ Wirus nie przenosi się drogą pokarmową ani kropelkową.
- ▶ Wirysem nie można się zakazić poprzez wspólne korzystanie z zastawy stołowej.
- ▶ Wirus nie przenosi się przez mleko matki. Kobieta zakażona HCV może karmić piersią.

Leczenie zakażenia HCV

Celem leczenia zakażenia HCV jest trwałe wyeliminowanie wirusa z krwi. Tylko tak można zapobiec dalszym następstwom chorobowym, czyli rozwojowi marskości wątroby, a w niektórych przypadkach raka wątroby.

Skuteczność leczenia znacznie wzrosła w ostatnich latach. Obecnie, przy dokładnym stosowaniu się do zaleceń lekarza specjalisty, prawdopodobieństwo powodzenia terapii wynosi ogólnie około 72 %.

Zależy między innymi od:

- ▶ genotypu wirusa HCV,
- ▶ ilości wirusa we krwi (tzw. poziomu wirerii),
- ▶ wieku i czasu trwania zakażenia,
- ▶ zachowania się wirerii w przebiegu leczenia.

Na podstawie wywiadu i przeprowadzonych badań lekarz wybierze najbardziej odpowiednią dla Ciebie terapię. Leczenie trwa standardowo 6 lub 12 miesięcy, aczkolwiek może być krótsze lub dłuższe, zależnie od wirerii w trakcie leczenia. Po 3 lub 6 miesiącach terapii lekarz ocenia jej skuteczność decydując o kontynuacji lub przerwaniu leczenia.

Standardem leczenia zakażenia HCV jest stosowanie pegylowanego interferonu wraz z rybawiryną lub innych preparatów interferonu z rybawiryną lub w monoterapii.

Wsparcie innych chorych

Pamiętaj, że inni chorzy mogą stanowić dla Ciebie najskuteczniejsze wsparcie. Skorzystaj z ich doświadczeń i rad. Zawsze możesz porozmawiać z nimi o zakażeniu, wymienić doświadczenia lub zapytać osoby, które już przeszły leczenie, jak sobie poradziły z nurtującymi Ciebie problemami.

Ulotka powstała przy konsultacji Polskiej Grupy Ekspertów HCV i jest elementem społecznej kampanii edukacyjnej.

Społeczna kampania edukacyjna „jest prowadzona dzięki pomocy MSD”.

Strona www
- do ustalenia

Polska Grupa Ekspertów HCV

STOP! HCV

Pilotażowy Program Profilaktyki Zakażeń HCV

diagnoza nie jest
WYROKIEM

HCV i co dalej?

PRZYPOMNIJMY:

HCV to nazwa wirusa, który u większości zakażonych wywołuje przewlekłe zapalenie wątroby typu C. Wirus HCV stanowi bardzo poważne zagrożenie, gdyż nieleczony, może doprowadzić do poważnych konsekwencji zdrowotnych, takich jak marskość i rak wątroby.

Istnieją skuteczne metody leczenia HCV.

Im wcześniej zostanie rozpoczęta terapia, tym większe szanse na skuteczne wyleczenie.

Wiele zależy od Ciebie samego, woli walki i zwycięstwa nad chorobą oraz wiary w pozytywne zakończenie.

Co musisz zrobić

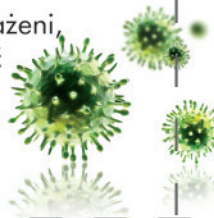
Najważniejsze, abyś jak najszybciej otrzymał skierowanie od lekarza pierwszego kontaktu i zgłosił się do poradni chorób zakaźnych. Lekarz specjalista, na podstawie dalszych badań i stanu Twojego zdrowia, zdecyduje czy wymagasz leczenia. Odpowie również na Twoje pytania dotyczące choroby i zasad jej leczenia. Jeżeli już zgłosiłeś się do poradni chorób zakaźnych, pamiętaj, aby stosować się do zaleceń lekarza.

Przy zakażeniu HCV nie trzeba stosować specjalnej diety. Niedozwolone jest picie alkoholu oraz przyjmowanie leków, mogących uszkodzić wątrobę. Jeśli przyjmujesz jakiegokolwiek leki, skonsultuj to z lekarzem specjalistą.

Rodzina i bliscy

Ponieważ zakażenie HCV jest chorobą zakaźną, powinieneś o niej poinformować swoich bliskich. To bardzo ważne z dwóch powodów:

- ▶ po pierwsze – powinni sprawdzić, czy nie są zakażeni,
- ▶ po drugie – podczas terapii możesz potrzebować ich wsparcia w codziennej walce z chorobą

Jak powiedzieć o chorobie BLISKIM

To bardzo ważne, abyś poinformował swoich bliskich o zakażeniu. Prawdopodobnie będą oni chcieli wiedzieć jak najwięcej na jego temat, aby Ci pomóc. Zdecyduj, komu chcesz powiedzieć o chorobie. Mów szczerze i otwarcie. W pierwszym momencie Twoi bliscy mogą być zaniepokojeni, prawdopodobnie nic nie wiedzą o HCV. Pomocne mogą okazać się kontakty ze stowarzyszeniami osób chorych i ich bliskimi.

O zakażeniu HCV możesz mówić prosto i szczerze:

- ▶ powiedz, jak zakażyłeś się HCV; jeśli nie masz pewności jak to się stało, powiedz, jakie były możliwości zakażenia;
- ▶ wyjaśnij, że zakażenie HCV jest chorobą wątroby i aby powstrzymać jej dalsze uszkodzenie, nie możesz absolutnie pić alkoholu;
- ▶ opowiedz im, jak zakażenie wpłynie na Twoje życie i w jaki sposób mogą Ci pomagać;
- ▶ opowiedz im, na czym będzie polegała Twoja terapia.

Przeznacz bliskim informacje, w jaki sposób mogą uchronić się przed zakażeniem HCV.

Pamiętaj, że członkowie Twojej rodziny mieszkający z Tobą oraz osoby, z którymi znajdujesz się w intymnym kontakcie, powinny mieć wykonany test na obecność przeciwciał anti-HCV.

Jak powiedzieć o chorobie PARTNEROWI

Podkreśl, że nie możecie dzielić się rzeczami, na których może znajdować się nawet odrobina krwi, np. cząłki do skórek, cząłki do paznokci, golarka, szczoteczka do zębów.

Poinformuj, że istnieje możliwość zakażenia się HCV podczas stosunku, jednak prawdopodobieństwo transmisji wirusa przy kontaktach seksualnych jest minimalne. Jeśli jednak Ty lub Twój partner/partnerka boicie się zakażenia tą drogą, zabezpieczajcie się przez używanie prezerwatywy.

Zrób wszystko, co możesz, aby wyedukować swoją rodzinę i przyjaciół w zakresie choroby. Jeśli tylko wiesz coś więcej na temat HCV, podziel się z nimi tymi informacjami. Zaangażuj ich także w wizyty u lekarza.

Pytania, które powinieneś zadać swojemu lekarzowi:

Jakich zmian powinieneś dokonać w swoim życiu codziennym w związku z chorobą?

Co możesz zrobić, aby Twoja rodzina nie zakażyła się od Ciebie wirusem HCV?

Czy nadal możesz przytulać i całować członków swojej rodziny?

Dlaczego zawsze czujesz się zmęczony?

Czy możesz uprawiać seks?

Czy możesz czasem pić alkohol?

Czy powinna być u Ciebie wykonana biopsja wątroby?

Czy powinieneś powiedzieć innym lekarzom, że jesteś zakażony HCV?

Czy powinieneś leczyć swoją chorobę?

Czy podczas leczenia nadal możesz zakażać?

Jakie powinieneś przejść badania, czy powinny być powtarzane i jak często?

Czy proponowana terapia jest dla Ciebie najbardziej skuteczna ?

Jak długo może trwać leczenie?

Czy mogą pojawić się jakiegokolwiek komplikacje podczas leczenia i jeśli tak, to jakie? Jakich działań niepożądanych leczenia możesz się spodziewać?

Czy powinieneś być zaszczepiony przeciw zapaleniu wątroby typu A i B?

Jakie inne leki mogą być przez Ciebie stosowane, a jakich powinieneś unikać?

PAMIĘTAJ!

Im więcej będziesz pytał, tym więcej będziesz wiedział na temat swojej choroby, a przez to będziesz mógł skuteczniej walczyć z HCV.